

candidaat-artsen geëischt? Waarom dan van de Regeering nog een nieuw examen-vak gevraagd? Laat ons beter en steeds beter *onderwijs* verlangen: daarop komt het in de eerste plaats aan.

Over de *inrichting* van het aanstaand psychiatrisch onderwijs heb ik niet meer dan een enkel woord gesproken. Ik heb alleen gezegd, dat *minstens* aan één Universiteit in ons land een Hoogleraar in psychiatrie dient te worden aangesteld. Dat ik dankbaar het onderwijs van Prof. HUET en van Prof. ROSENSTEIN heb vermeld was, naar het schijnt, voor Dr. WINKLER een grond om mij den wensch toe te dichten, dat het onderwijs in psychiatrie, ook in het vervolg, uitsluitend aan „de interne clinisten” zoude worden toevertrouwd. En, „onderwijs in psychiatrie door interne clinisten is eenvoudig een onding, omdat „zij geen psychiatrie kennen”. Zoo zou ik dus „een onding” hebben aangeraden.

Daar het mij hier echter alleen om de zaak te doen is, zal ik Dr. WINKLER niet verder antwoorden op verschillende woorden en zinnen, welke hij mij in den mond legt, doch welke door mij niet zijn uitgesproken. Evenmin zal ik hem van repliek dienen, waar hij mij tot een afschrikwekkend voorbeeld stelt, omdat ik van zielsziekten „in ruimeren en in engeren zin” heb gesproken 1). Dat alles heeft alleen betrekking op mijn persoon, en doet niets af tot de zaak, die wij te behandelen hebben.

Dr. WINKLER, en met hem vele psychiatrici ex professo, slaan, naar mijn meening, de psychiatrische kennis van het gros der praktiseerende artsen veel te laag aan. Dat de meeste artsen zelfs geen flink handboek over psychiatrie zouden bezitten kan ik niet aannemen, en evenmin, dat zij zich het genot van het lezen en bestudeeren van een dergelijk boek op den duur zouden kunnen ontzeggen.

Rotterdam, Juni 1890.

Dr. W. NOLEN.

Aan den Wel Ed. Geb. Heer Kg.

Mijne brochure „Heilgymnastiek, Massage en orthopaedische bandages” zag het licht, omdat de zakelijke inhoud niet door de Red. van het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* werd opgenomen.

Ik meende bedenkingen te hebben tegen de practische uitvoering van Dr. TILANUS en verdedigde mijne behandelingswijze tegen geringschatting van Dr. DE BRUÏNE. Dat is m. i. geen krenking noch van personen, noch minder van den geneeskundigen stand.

Meer dan iemand anders wellicht, acht ik den geneeskundigen stand hoog, en stel prijs op samenwerking.

Achtend,

's Hage, Juni 1890.

J. G. MILO JR.

---

1) Evenwel niet, dan nadat ik voor ieder, die lezen kan, duidelijk had uitéengezet, wat ik met die korte uitdrukking bedoelde.